

Utazásunkra izgatottan indultunk május 10-én, csütörtökön a ferihegyi repülőtérrel. Miután elrepültünk Rómába, vonattal folytattuk az utunkat Frosinone-ba, ahol a verseny olasz szervezői vártak minket. Buszokkal szállították el a különböző országból érkezett diákokat és tanárokat a környező kisvárosokba, ahol elszállásolták őket.

Mi Veroliban, egy elegáns szállodában lakhattunk, ahol rögtön háromfogásos olasz vacsorával fogadtak minket. Bár az étkezés késő estig elhúzódott, másnap reggel korán kellett kelniünk, hogy időben megérkezzünk a nagyjából háromnegyed órányi buszútra lévő Arpinoba, ahol egy iskolában maga a verseny került megrendezésre.

Itt öt óra állt rendelkezésünkre, hogy lefordítsuk (ki-ki a maga anyanyelvére) Cicero *Academica* c. művének egy részletét. Amint ezzel végeztünk, a szervezők ebédjegyeket osztottak, és ezek alapján különböző éttermekbe szállítottak minket, ahol újabb olasz különlegességeket kóstolhattunk meg. A délután során az civitavecchiai várat tekintettük meg, majd a szálláson töltött rövid pihenőidő után visszamentünk Arpinoba, ahol a vacsorát követően bulit rendeztek. Ez utóbbit azonban egyik magyar sem találta érdekesnek, ezért mi inkább egy esti sétát tettünk a városban, s felfedeztük a hangulatos sikátorokat.

A szombat délelőtt Veroliban múzeumlátogatással és Arpinoban szabad városnézéssel telt, ebéd után pedig Monte Cassinoba utaztunk, ahol nem csak a kolostort és a kilátást csodálhattunk meg, hanem az apát nekünk szóló latin köszöntő beszédét is meghallgathattuk.

Este ezúttal Arpino főterén lehetett a buliban részt venni, ám a magyarok többsége ismét a sétát választotta. Vasárnap délelőtt érkezett el az eredményhirdetés ideje, ami szintén Arpino főterén került megrendezésre. Sajnos egyik magyar sem ért el helyezést, de az ünnepség ennek ellenére szép volt. Ezzel véget ért a verseny, az olasz szervezők buszokkal bevíttek minket Rómába.

Ez a négy nap, amit másik tizenkét országból érkezett, latinul tudó fiatalal tölthettünk együtt, különleges élményt nyújtott, hiszen nem sokszor tapasztaljuk, hogy egy külföldinek a második kérdése azután, hogy honnan jöttünk, az, hogy milyenek találtunk egy Cicero szöveget.

Az utazásunk azonban még nem ért véget, mert a következő három napot Rómában töltöttük. Miután elfoglaltuk a szállásunkat az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek fenntartásában működő zarándokházban, el is indultunk, hogy gyönyörködhessünk az esti fényekkel kivilágított Szent Péter bazilikában és az Angyalvárban.

Hétfőn egy eseménydús nap várt ránk. A sorban állás után bejutottunk a bazilikába, amit elegendő idő alatt részletesen megnézhattunk, majd ellátogattunk a Palatinusra és a Forum Romanumra. Délután a Colosseumot, az Il Gesút, és a Pantheont tekintettük meg, majd este a Piazza Navonát.

A keddi nap ugyan a napsütötte Itáliához méltatlan hideggel és esővel kezdődött, de ez nem riasztott vissza minket attól, hogy ellátogassunk a Lateráni Bazilikába és a katakombákba. Miután a nem éppen pontosan közlekedő busszal visszajutottunk a belvárosba, még éppen elég időnk maradt, hogy érdemes legyen bemenni a Vatikáni Múzeumba, ahol rengeteg érdekességet láthattunk, köztük a Sixtus-kápolnát. Innen a Spanyol-lépcső felé folytattuk utunkat, itt elidőztünk egy keveset, majd vacsora után pénzt dobtunk a Trevi-kútba.

Szerda délelőtt szabadidőt kaptunk, hogy mindenki tehessen egy búcsúsétát Rómában, és megnézhesse, amit még feltétlenül szeretne. Ezután sajnos már sietni kellett a repülőtérre, s pár óra múltán vissza is érkeztünk Ferihegyre.

Oláh Anna, 11.b